

PERIÓDICH VERMELL

#: SALUT PÚBLICA #: INTERESSOS POPULARS #: ARTS Y LLETRES #:

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanan
 las circunstancias

LA EMIGRACIÓ

La *Union Obrera Balear*, en un ben escrit article titolat *Emigracion!!* després de donar una mirada al quadro desconsolador que ofereix l'estat social d'Espanya, recomana com á gran solució la caritat, practicada per las irresistibles senyoretas.

Sentim que un periódich de la classe treballadora caiga en una falta censurable fins sent comesa per qualsevol *escribidor* de aquestos periódichs que sovint diuhent pestes de la classe per qui escriu la *Union Obrera Balear*.

Nostre colega avans d'estampar l'article debia tenir present que la caritat ve predicantse y exercintse á lo menos de vint sigles ensá, y á pesar de tant temps de práctica encara no ha resolt ni resoldrà res tampoch.

Lo mal estar social, que 's trasparenta de mil maneres, y entre ellas per la emigració, es efecte d'alguna causa; y si la *Union Obrera Balear* se dedica á investigar quina es aquesta de segur la trobará, y de sobras veurá á las horas que la caritat ni tan sols arriba á esser un paliatiu del problema que hi ha per resoldre en la Humanitat.

Al nostre modo de veure, l'origen de totas las calamitats socials que afligeixan avuy lo mon, tenen per base la propietat individual, la propietat així de la terra com dels instruments de treball posada en mans d'un número reduhit de individus, que forsosament ha de redundar en perjudici de la inmensa majoria que no posseheix altres bens de fortuna ni altra herencia que 'ls seus brassos.

Los desheredats, los obrers, los explotats de sempre, aquells per qui son tancadas las portas de las Universitats, aquells per qui no hi ha goig sino fatigas, aquells per qui no hi ha menjar si no treballan, teneñ d'estar sempre á las contingencias de la naturalesa. Si plou, perque plou; si no plou perque hi ha secada, resulta que sempre ho paga l'obrer, que no tenint sino 'l jornal lo dia que treballa, te de abstenirse de tot alló que s'encareix, perque 'ls guanys no hi arriban, mal se tracti d'un article tan necessari com lo pá.

Y quan las circunstancias son tals que ni treball se troba, ni medis de menjar ¿qué te d'estraný que la emigració sia 'l recurs suprem?

Ara be; suposem per un moment (y ja es molt suposar) que la caritat es tan espléndida que arriba á proporcionar medis de viure mentres duri la calamitat: ¿Evita la repetició del conflicte? No.

L'obrer, com tothom que tinga sentit comú, deu reconeixer qu' es funesta, funestíssima, la propietat acaparada en mans de poch, y ha de treballar pera que desapareixi la seva forma actual. Aquesta es la manera d'evitar la emigració ab sas terribles consecuencias, aquesta es la manera de prevenir que no 's repeteixi 'l conflicte.

Y un periódich obrer, dispénsins la *Union Balear*, ha de recordar continuament las causas del mal estar de la classe obrera y recomenar no un paliatiu, sino la solució complerta al anomenat pahorós problema, y ménos deu recomenar la caritat, que humilla al que la reb y enorgulleix al que la fá.

Recordi 'l nostre colega que mes de mitj any enrera lo govern, que disposa de més medis que ningú, nombrá una comissió encarregada d'estudiar la manera d'evitar la emigració, y avuy per avuy á pesar dels estudis que haja pogut fer la comissió aquella, á pesar de las cantitats tretas del fondo de calamitats públicas, y á pesar de tots los pesars, tenim mes potent que may lo problema de la fam en la rica comarca andalusa y ningú ha proposat un medi que, separantse un xich dels reconeguts com insuficients, fes esclatar en altre *jeureka!* alafortunat que 'ni fos autor.

*****

APLAUSOS

Ab permís del senyor Fiscal de imprenta vaig á donarlos mitja racció de prosa en forma de article.

Jo (la bestia sempre va al devant), que may he aplaudit la eloqüencia d'en Castelar, la diplomacia d'en Cánovas, lo valor d'en Martinez Campos, la moralitat d'en Sagasta, l'inspiració de l'Echegaray, la batuta d'en Goula, la veu d'en Masini, l'activitat d'en Gumá ni la sal del Sr. Bisbe; en una paraula, res de 'l que mereix aplausos, ara he cambiat de ideas y, per més que 'm digan *cara-girat*, vull

aplaudir ab totas las mévas forsas fins que se m' embotlofin las mans de tant picar.

Aplaudeixo, per lo tant, la conducta dels diputats y senadors que tenint present alló de *quant fou mort lo combregaren* se van presentar á las Corts, ab més esperit que si anessin á fer un xeflis, per cantar las quaranta al Govern.

Aplaudeixo la idea de tots aquells ajuntaments que, imitant al de Barcelona, preferiren enviar una comissió á Madrid, donant una sangria á la bossa dels seus administrats, avans que presentar la dimissió.

Aplaudeixo la llealtat de tots aquells contribuents que á la primera indicació que 'ls han fet per pagar la contribució segons las novas tarifas, s'han presentat, com mansos anyells, á regalar los pochos quartos que 'ls quedavan al primer esquitx de *ca* que han trobat devant d'un *matxo*.

Aplaudeixo las *matemáticas* dels qu' han confeccionat lo Tractat de Comers ab Fransa, y á més proposo á qui paga ferho l'ingrés de dits subjectes á qualsevol escola de párvuls pera que pugan acabar de perfeccionar los seus estudis.

Aplaudeixo la sabiduría d'en Camacho y confesso que no trobariam un altre home tan bu...fó com éll en totas las cinch parts del mon.

Aplaudeixo 'l patriotisme d'en Moret que, ab son afany de salvar la Patria, no se adóna que fá 'l Carnestoltas, portant per barret mitja corona y mitj gorro-frigi.

Aplaudeixo la generositat d'en Necedal, perque 'ns deixa veure de franch la sarsuela qu' están representant los católichs carcas y 'ls mestissos ab motiu de la pelegrinació fallada.

Aplaudeixo la nyonya d'en Ruiz Zorrilla, perque qui dorm reposa y al mateix temps pot somniar truytas.

Aplaudeixo la memoria d'en Balaguer, perque 's recorda que ha nascut en aquest Principat ab tot y no recordarse del que feyan los catalans de l'antigó, segons éll mateix va escriurer en la *Historia de Cataluña y de la Corona de Aragon*.

Aplaudeixo la *resignació* del Papa, perque no 's cansa may d'estar pres á Roma ni d'esser accionista de 'l Banc de Espanya, ni de recullir naps pel diner de Sant Pere.

També aplaudeixo la serenitat de l'Empera-

dor de Rússia, perquè espera la mort tan tranquil com aquell qui espera 'l xavo.

Estimats lectors de LA TRAMONTANA: las mans ja comensan á inflarse de tant aplaudir; ab aixó, en lloch de continuar aplaudint de un á un á tots los que s'ho mereixen, dedico un aplauso general pera tots los homes qu'han fet, fan ó farán algun *bunyol social*, y sense exceptuarne un ni mitj, aplaudeixo á tots, *desde el zapatero al rey*.

A. FARIGOLA

*****

A UN ANTICH POETASTRE

DEFENSOR DE UNA COQUETA

Donde las dan las toman

Tornant, donchs, ab la coqueta,
poetastre de carreró,
veig que per la tal nineta
perderéu fins la xaveta
al férvesen defensó.

Vos juro que m' ha agradat
la poesia que heu escrit;
mes, á dirvos la vritat,
ara estich tan enterat
com ans de haberla llegit.

Tantas cosas espliquéu
tan raras y estravagants,
que fins á mi creure 'm feu
que tot quan allí dihéu
es per trobar consonants.

La poesia, qu' es molt bona,
tan satisfet m' ha deixat,
que os dono la enhorabona;
al *Eco de Badalona*
ab ella, l' heu ben honrat.

Vaya, vaya de minyó;
con que soch poeta novell,
y *puch patir del carpó*;
home, mes valdria aixó
que no patir del cervell.

Jo no sé si os han rifat
ó si sou un gran tanoca,
perque... vaja; os heu tallat;
¿en quin llibre ho heu trobat
que coqueta ve de coca?

Si per cas voleu saber
l' origen de aytal paraula
ja os diré com ho heu de fer;
ans d' afirmarho, primer,
vos ne tornéu cap al aula.

No diguéu tals tonterias
que se os ne riurá lo mon;
estudíeu primé alguns dias;
qu' ara en lloch de fer poesias
estéu tocant lo violon.

En fer riurer á la gent,
sembla qu' heu posat empenyo;
alló mestre... es molt dolent;
quasi ho feu tan malament
com *El Feo Malagueño*.

Aixó es no sabé enguixá
y volguer fer carambolas;
vos voléu versificá
y... fillet heu de torná
á passar las *besserolas*.

Si acás Gutenberg tornava,
los vostres versos vejent,
de segur, s' horroritsava
y avergonyit s' ensorrava
malehint lo seu invent.

No feu mes versos, per Deu;
no volguéu fer lo pavana,
que crech jo que 'ls qu' ara feu
de segur que 'ls amideu
ab alguna mitja cana.

Aprofitéu lo consell
que vos dona aquest poeta,
qu' encar que siga *novell*
no te tan dur lo cervell
per defensá una coqueta.

Per avuy no vull parlar
d' aquesta nina salada;
si 'm tornéu á molestar
vos tindré llavors que dar
una forta *garlopada*.

Crech que no os enfadaréu
al mirar que un xich vos ploman:
á ferho vos m' obliguéu,
perque, fillet, ja sabéu
que *donde las dan las toman*.

Pepito GARLOPA

Aumenta considerablement la miseria en Andalusia y per ara tots los esforços del govern son insuficients.

A Cacin la fam y miseria es tanta que 'ls obrers s' alimentan (?) rosegant espart.

A Osma se pasta continuament pa de mala calitat pera matar un xich la gana del poble.

A Jerez de la Frontera casi tots los obrers demanan caritat publicament, no tenint molts d' ells altre medi d' alimentarse sino ab figas de moro, rahims y algun altre fruyt. Lo pa está caríssim.

A Lora del Rio los carrers están plens de grupos y familias obreras demanant caritat. Tot sovint se presentan al arcalde grupos de 250 y 300 homes demanant treball ó diners.

Se temen conflictes sérios ab motiu de tal situació.

Y en cas que aquestos arribin ¿quí será 'l responsable?

Lo dret á la vida no pot negarse á ningú y menos quan n' hi ha molts y molts que viuhen en mitj de disbauxas y felicitats sens fi.

***

Diuhen alguns banyistas de Biarritz que 'n Sagasta va tan mal xergat per allí que sembla un pipiolis.

No m' estranya gens ni mica.

Suposo qu' en Camatxo també farà pagar una contribució crescidíssima als ministres, lo mateix que als industrials, y está clar ¡pobre Sagasta! entre 'ls 30,000 rals de lloguer que li demanan y la contribució de ministre deu estarse arruinant com un diastre per donar exemple á n' aquestos empedernits contribuyents que 's deixan embargar avans que donar un céntim al Estat.

***

La setmana passada l' Ajuntament acordá multar á varios industrials perque 'ls seus vapors funcionan á lo Morell y Murillo.

Jo me 'n alegro y felicito al Ajuntament... fins que una nova catástrofe vinga á turbar 'l goig que 'm produeix tal noticia.

També habian clavat multas al explotador del carrer d' Amalia... que no sé si faria efectivas.

***

L' Excm. Sr. Camatxo deu estar de broma. Figúrinse que 'l primer del mes cedeix un plaso de 8 dias per reclamacions que podian fer uns set mil contribuyents; que ho anuncia lo dia 5; que 'l dia 6 era diumenje, y que en resúmen quedaban dos dias hábils,

Com aixó dels embargs li marxa vent en popa...

***

A Lebrija lo gobernador doná feyna en lo riu á uns obrers dels que 's moren de fam.

Y tan bonas condicions rebrian que 's negaren á treballar.

Ara 'l ministre de la Governació, ha donat ordres pera que sigan entregats á l' autoritat competent los promovedors del moti.

¡Fort, fort! massa poch; ¿ahont s' es vist aquesta demagogia?

***

Lo govern ha rebaixat lo passatge de carril en un 60 per 100 á los treballadors que 's morin de fam en la seva localitat.

Vaja, los hi quedarà 'l consol de passejar la gana.

No es mala solució, per acabar la miseria.

¡Quanta sabiesa!

***

A l' Escala hi ha duas fraccions políticas: la monárquica y la federal.

Y cada fracció te 'l seu café,

Y 'l seu ball,

Y 'l seu teatro,

Y 'l seu apotecari,

Y 'l seu repartidor de periódichs.

Pero resulta que aquestos dos últims son coixos, pot ser perque 'l federal no coixeixi menos que 'l monárquich. Y velshiaqui que un de

aquestos dias arribaren á las mans; mes al abandonar las respectivas crossas ¡plaf! caigueren, s' aixafaren los nassos... y sort que cada hú tenia 'l seu apotecari.

***

Se gestionan no mes que unas quantas dotzenotas de concessions de ferrocarrils.

Me sembla que darrera cada concessió hi veig un parell de aspirants á pares de la patria.

¡Quin desinterés!

***

Los diaris ministerials de Madrid cridan perque 's cohibeixin ab má forta las tendencias socialistas dels obrers d' Andalusia.

¡Mireu qu' es bó!

¿No es tothom libre de professar las ideas que mellor li semblin? Així al menos ho consignan las lleys del Estat.

No 's preocupa tant la premsa madrilenya en averiguar lo verdader origen de la miseria, no; ni tampoch insisteix tant en acabar la gana d' aquells infelissos nascuts sols per patir, com en demanarlos llenya y mes lleyna.

***

L' altre dia vaig llegir en lo *Diari de Reus* que habia sortit del seu port la corbeta *Tornado* dirijintse á Mahó.

Vet' aqui perque la marina espanyola se troba en estat tan deplorable.

***

Mireu de quina manera s' ha de parlar de las autoritats. (Es un suelto que llegeixo en *El Ampurdanés* de Figueras.)

«Ha sigut declarat cessant lo Sub-gobernador Antoni Gonzalez Wdell.

«Va inaugurar son mando publicant un famos bando, renyit ab las reglas de la Gramática, pero que meresqué los honors de ser reproduhit en lo Butlletí oficial Eclesiástich.

«Va portá á n' aquest pais las corridas de burros.

«Restaurá las corridas de bous prohibidas ja per varios ajuntaments.

«Fou despedit del saló de sessions de la Corporació municipal, per haber pretengut ocupar una presidencia que no li correspont segons la lley.

«Multá y secuestrá nostre periódich.

«No podem sentir sa cessantia.»

Ni LA TRAMONTANA tampoch.

***

En Flamarion diu que per Setembre sortirá una estrella ab cúa que ab una plantofada podria partir 'l mon en quatre trossos.

Després de llegir aquesta noticia l' angunia 'm mata.

¡Ay! si quedés un boci de Madrid á cada tros de mon...

***

Se parla de 125,000 pessetas de la direcció de carrabiners...

De 40,000 fugitivas, no diuhen d' ahont;

De 5,000 regaladas per lo ministre de Marina á una corporació;

De 50,000 gastadas per la empresa del carril el Noroest á fi d' obsequiar á l' Albareda;

De una respectable cantitat fugida del departament de Marina de Sant Fernando en companyia d' un empleat...

Jo no 'n vull creure res; ¡ca! tot aixó son noticias que fan corre los morts de gana d' Andalusia y altres punts

Hi ha més moralitat en l' Administtació pública

***

A Igualada han comensat los embargs, pero afortunadament sense resistencia.

Donchs, ja pot en Camatxo tirarne un tros á l' olla del pressupost, si es tan afortunat á Igualada que no li oposin resistencia als embargs.

***

Tenim entés que 'ls guardas de la via de Sarriá:

Cobran vuyt ralets de jornal;

Vigilan la via y posan las cadenas á cada quart d' hora que passa 'l carril;

Y aquesta funció dura de bon matí fins á las dotze de la nit;

Y á las quatre de matinada han de passar avis d' estar expedita la via.

De lo qual resulta: que 'ls guardas aquells sols poden descansar quatre horas á la nit y ni un moment de dia.

¡Quí sab! pot ser 'ls accionistas encara cobran menos, dormen menos y treballan mes.

—¡Pobrets!

** **

Tretze mil y pico de rals han tocat lo dos de la caixa municipal de Arjonilla (Jaen), sense deixar rastre ni senyal en lloch, inclús en lo mateix pany de la porta.

En altre temps de aixó se n' hauria dit un miracle; avuy lo millor que pot dirsen, es irregularitat, y en llenguatge vulgar, robo.

¡Y després dirém que no 's progressa!

** **

Lo *Niu Guerrer* á fi de deixar enrera al ajuntament en las festas de la Mercé, pera major lluhiment de tan católica festivitad, celebrará un certámen en que s' oferirán deu premis á altres tants temas humorístichs.

Sentim que la falta d' espay nos privi de publicar 'l cartell.

** **

¿Que no han aplat á Novetats á veurer á n' En Calvo?

L' altre nit vam ser á veurehi «En lo seno de la muerte,» y es tan lo que 'm va entusiasmar qu' encare las mans me fan mal de aplaudir.

Al final de l' obra sis vegadas tingueren que aixecar lo teló en mitj de nutrits y estrepitosos aplausos.

Lo senyor Gimenez va interpretar molt be lo paper de Rey.

Vaja, qu' aquest senyor es un barba, barba.

** **

No mes que 1735 homes ha detingut la policia de Madrid durant lo mes de Juliol.

Lo número ja es bastant crescutodot...

Pero 'm sembla que 'n podian agafar molts mes.

Está clar: se tracta de Madrid, del centro de la ganduleria.

Jo fos polissont...

*****

LO CABALL DE CARTÓ

Un noy ple de viciadura á son pare demaná que li comprés un *tatá*.

(Es clar, pobre criatura!)

Logra que li diga sí;

y 'l noyet tot se ilusiona,

y corran tot Barcelona

y varren fer fira al fi.

Lo caball n' es bastant gros,

y 'l pare, sens darsen pena,

se me 'l carrega á la esquena

com aquell que res no fos.

Fins te unas rodassas per corra,

y per no fer disbarats

determinan tots plegats

endúrseles á la torra.

Y á n' allá sobre l' arena

lo nen gaire no s' hi mira;

per medi d' una cadira

hi puja 'l nen y la nena.

Un dia qu' era diumenge

lo nen va filosofar

que no 'l via vist menjar

—¡Ay, pobret, pot ser no menja!

Y lo compassiu noyet

(cosas de esperiencia poca)

li va foradar la boca

per medi d' un gabinet.

Y d' arena del jardí

n' hi dona tot un cabás

y engulleix que engullirás.

(No se si ho podrà pahí.)

Li va dar beure allavoras

(es clar despres de menjar)

y d' aigua n' hi va abocar

al ventre tres regadoras.

Satisfet lo nen així,

molt content va acariciarlo,

y allá al jardí va deixarlo,

fins l' endemá al dematí.

L' endemá com de costum

munta al caball estimat

y encare no está montat

s' ensorra... y ¡patapum...!

Y ple de llágrimas grossas

posant la ma hont s' ha fet mal,

diu:—Deu menjá á un animal,

y vos ho pagaré á cossas.

A. SOLER V.

Un altre cas de tonteria, vull dir, de bruixeria, ha passat á Cornellá.

Un marit y muller no filan prou be (cosa estranya). Acudeixen al jutjat de pau y aquest los fa partir peras. Lo marit s' enfutisma y á tort y á dret diu que 'l jutje li pagaré.

Als tres ó quatre mesos te la pega de posarse malalt lo jutje, y ja tenim bruixot en campanya.

Citan al tanoca marit altre vegada al jutjat municipal de Cornellá, y de sas rahons, com qu' es un beneyt del cabás, no 'n treuhen l' aygua clara ni res en net.

Quina m' en fan los perseguadors de bruixots: Me 'l clavan cap al jutjat de primera instancia de Sant Feliu, y 'l jutje de allí 'l deixa desseguir en llibertat després de las primeras declaraciones presas á varios testimonis.

¿No sembla mentida que per las acaballas del sigle XIX y en un poble de prop de Barcelona encara s' hi trobin autoritats que prestin oídos á lo de bruixerias?

¡Quan costa d' esquilar la llana humana!

** **

Lo rector de Verdú es un sant varó molt amich de l' associació de *Hijas de Maria* de aquell poble.

Y sens dupte pera donar inequívoca mostra de son afecte, crida á casa seva la presidenta de dita societat y un' altra *socia* de las mes aixuradas.

Ep, lectors, no val á riure; vostés sempre son mal pensats.

L' objecte del rector no era altre que regalar uns sants escapularis á cada una de las duas noyas citadas á visita.

Y per mes obsequiarlas, lo rector tingué la piadosa humorada de voler ell mateix *emprobarlos l' escapulari* á totas duas.

No se sab quin sistema deuria seguir lo reverent pera practicar la tal *emprobatura*, pero lo cert fou que una després de altra las duas noyas sortiren completament esferehidas de la rectoria, y que la presidenta va fer dimissió desseguida de son càrrech á conseqüencia de la *intentona d' aprobatura del escapulari del rector*.

Jo crech que 'l rector tenia gran rahó en aquell moment, y protesto ab rabia pía del foll desagrahiment de las *Fillas de Maria*.

** **

Los autors y descubridors del *petardo* enviat á n' en Sagasta resultan ser un advocat y un capellá.

¡Oh! desgraciats de nosaltres.

Lo nihilisme ja es á Espanya y conta fins ab advocats y capellans.

¡Estem perduts!

** **

Un frare de Manresa que dcu tenir la llengua de municipal, va fer un sermó al carrer parlant en tres idiomas y ningú 'l va entendre.

Vamos, bon home, no sigueu panarra que ja s' ha acabat aquell temps en que 'ls apóstols eran compresos de tothom parlant una sola llengua.

Vull dir, que ara no hi ha tanta llana.

Ni parlant tres llenguas la plegat.

** **

Los mossos de la Esquadra han trobat al rector de Arcalis (Lleyda), cassant en temps de veda, y li han prés l' escopeta.

Si á tots los capellans que cassan en vedat se 'ls hi prengües la escopeta... ¡no n' hi hauria poch de desarmats!

** **

La escena passa en una catedral que sembla la de Palma.

En un recó hi han un canonge y una senyorrassa.

Justament al millor del cas hi va de puntetas y 'ls troba... lo mateix bisbe en persona.

¿Podria aclarirnos *La Vespa* aquest misteri de tres personas distintas y un sol frau verdader?

Apa, maca, parla com si tractessis d' en Tàxil, que tal vegada la senyora y 'l canonge sog mestissos.

** **

Lo *Boletin Oficial* de Pontevedra reclama á Manuel Castro, acusat de... (no cal dirho) en la persona de donya Sabina Vazquez, guapa feligressa que se 'n portá ab inginyosas escusas á las aforas del poble, y allí, tan si va voler com si no, va obligarla á uns exercicis que tenen molt poch de piadosos.

L' assumpto está als tribunals, y 'l jutje ha deixat anar ja la paraula *estupro*...

Per mes que 'l fet siga clar dirán tranquils los devots:

—¡Aquestos lliberalists

no mes fan que calumniar!

** **

Los vehins de Manacor (Mallorca) deuen estar consternats, y no sense motiu.

Figureuvos que 'l Santcristo de la iglesia parroquial porta 'ls peus embolicats sense que se sápija de quin mal pateix.

¡Ay, verge pura! Por ser 'l pobret te ulls de poll.

Perque, vaja, jo no crech lo que diuhen malas llenguas, ni 'm cap en lo magí qu' el rector 'ls hi emboliqui per evitar 'ls petons del fidels quan lo Cristo no te al costat la bacina de las ánimas y l' escolanet que la guarda.

¡Misteris insondables!

** **

Ab motiu de la catástrofe de la iglesia de Sant Andreu se m' ha ocurregut:

Que un católich la pot trobar justificada; primer: per designis inexcrutables de la divina providencia; segon, per que Deu volgué cridar á sa presencia als que hi moriren, y tercer, tal vegada per castigar la superbia dels que alsaren d' aquella cúpula.

Un descregut podria justificarho per la falsedat de l' obra, originada á fi d' estalviar material per falta de caritat entre 'ls feligresos; ó per fer economias d' altre género.

¿Quinas rahons troban de mes pés?

Jo ja 'ls diria mon parer... pero la lley de imprenta mira de reull.

EPÍGRAMAS

¿Que no ho sabs? en Pep Ventura, te un peu á la sepultura.

—Tan mal está, senyor Boix?

—Si home, ¡va quedar coix!

J. COSMÉLICH

Matá 'l gos lo forné Eudalt,

per menjar-se un pá de lliura;

mes del fet tothom va riure,

puig sent mort ja l' animal,

deya alsantne encare 'l pal:

—Ja t' ensenyaré de viure.

PERE ROIG FIOU

XARADA

Tothom en lo mon te *hu*, una carta en *dos* girat; y jo, per guardá 'ls diners, una *total* he comprat.

** **

GEROGLIFICH

I CAN

NO : I TER

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

ENDEVINALLA: Rach-Rech-Rich-Roch-Ruch

CONVERSA? Matilde

*****

CORRESPONDENCIA

Joseph Arnau. Entre molts altres defectes, la seva poesia te 'l de ser horrorosament llarga. J. A. y Simon. Tot lo qu' envia es dolentís com un diantre. Per las demés setmanas que promet me sembla que no cal que 's cansi. Miquel Sabi. Lo que envia acredita molt poch son nom. Tiburon. Tot ha queja || Li. Pujol y Vilanova. No podém prométreli res, per ser defectuosas sas duas poeias y tenirne gran repuesto. || J. Rossello. Lo d' avuy es bastant flúix. J. Cosmélich. Es molt manso.

Barcelona. Tipografía LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastres

¡¡ LLADRES !!

—Mira, Paco, jo me 'n vaig. No obris á ningú que corren molts granujas.

—Donchs ja vigilaré.

—Sembla que sento soroll á la cuyna...

—Sí, sí: son á la carbonera. ¡¡Ladres!!

—¿Lladres? ¡¡Ay pobre de mí!! Ja pujo.

Lo porter se arma de un rewólver sense gatillo.

Per ara no veig res. Veyám la sala...

Agáfat be y no 'm deixis.

Un bulto misteriós se mou per devant del tocador.

Y quan lo pegot ho veu, pert l' oremus.

En Paco baixa l' escala, atura un andalús y li demana auxili.

Lo valenton entra á l' habitació.

—¡¡Alto!!—¡¡Lladres!!—Tú eres el yadre y eres bien meu.

—Este es el ladrón y yo lo he cogío. —¡Que no! Jo l' he atrapat á n' ell.

Veus' aquí 'l lladre. Era la sombra del pegot en lo mirall.